

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง รู้รักษ์หลักภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง

คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง หมายถึง คำที่มีรูปของพยัญชนะและสระบางตัวปรากฏอยู่ แต่รูปพยัญชนะและสระตัวนั้นจะไม่ออกเสียงเวลาอ่าน ซึ่งจำแนกได้ ดังนี้

๑. ไม่ออกเสียง ร หรือ ห ซึ่งอยู่กลางคำ เช่น

ชลมา <u>ร</u> ค	อ่านว่า	ชน-ละ-มาก
พจนา <u>ร</u> ถ	อ่านว่า	พด-จะ-นาด
ปรา <u>ร</u> ถนา	อ่านว่า	ปราด-ละ-หนา
พรา <u>ห</u> มณั์	อ่านว่า	พราม

๒. ไม่ออกเสียง ร ที่อยู่หลังตัวสะกด เช่น

เกษ <u>ร</u>	อ่านว่า	กะ-เสด
มิ <u>ต</u> ร	อ่านว่า	มิด
เพ <u>ช</u> ร	อ่านว่า	เพ็ด

๓. ไม่ออกเสียง สระอิ หรือสระอุ ที่อยู่กับตัวสะกดในคำบางคำ เช่น

เห <u>ตุ</u>	อ่านว่า	เหด
พยา <u>ธิ</u>	อ่านว่า	พะ-ยาด
ภูม <u>ิ</u> ใจ	อ่านว่า	พุม-ใจ
ประ <u>วั</u> ติ	อ่านว่า	ประ-หวัด

ฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะไม่ออกเสียงและสระไม่ออกเสียง

๑. คำที่มีพยัญชนะไม่ออกเสียง

กิจวัตร	นักซ์ตร	เครื่องจักร	ตักบาตร
บุตรธิดา	ใบสมัคร	มิ่งมิตร	มหาสมุทร
บัตรเครดิต	บพิตร	กระยาสารท	กิโลเมตร
ญาติมิตร	เหตุการณ์	มาตรแม่นยำ	วิจิตร
สมมาตร	ประกาศนียบัตร		

๒. คำที่มีสระไม่ออกเสียง

เครือญาติ	ปฏิบัติ	ประสูติ	ภาคภูมิ
รสชาติ	สมบัติ	สมมุติ	สาเหตุ
อัตโนมัติ	อนุมัติ	ภัยพิบัติ	แร่ธาตุ
กษัตริย์	ตัวพยาธิ	ธนาณัติ	ธรรมชาติ
ประพจน์	พระธาตุ	พระเมรุ	มีเกียรติ